

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andels-selskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.”

Ved fremsættelsen oplyste handelsministeren, at lovforslaget måtte ses som et led i *det internationale samarbejde*, der gennem nogle år har fundet sted mellem en række søfartslande for at *modvirke indgreb over for den frie internationale skibsfart*. Den nærmere baggrund for forslaget var ønsket om at bekæmpe den stadigt voksende tendens i et stort antal lande til at gennemføre flagdiskriminerende foranstaltninger af forskellig art til skade for andre landes skibsfartsinteresser. På et i juni 1966 afholdt søfartsministermøde i Oslo var der vedtaget en henstilling om, at lande, som ikke allerede havde hjemmel til foranstaltninger, snarest muligt burde overveje at tilvejebringe en sådan hjemmel. Resultatet af denne henstilling var udarbejdelsen af *stort set enslydende lovforslag i de nordiske lande*.

Gennemførelsen af loven ville efter ministerens mening ikke betyde en fravigelse af den hidtil førte frie skibsfartspolitik. I øvrigt var det *ikke* tanken, at *Danmark alene* skulle iværksætte modforanstaltninger, idet lovhjemmelen alene skulle bruges som led i en fælles optræden sammen med andre lande efter forudgående international konsultation.

Ministeren sluttede således:

„Jeg er klar over, at der kan være principielle betænkeligheder knyttet til gennemførelsen af lovforanstaltninger af den foreslåede karakter. Efter de forhandlinger, jeg har ført med det danske rederierhverv, har jeg imidlertid fundet det rigtigt at fremsætte lovforslaget for herigennem at give Danmark mulighed for i samarbejde med de andre vestlige skibsfartslande, der har samme skibsfartspolitiske interesser som os, at søge at dæmme op imod flagdiskriminationen. Hensynet til solidariteten med de andre skibsfartslande og det forhold, at tilsvarende foranstaltninger vil blive gennemført i de øvrige nordiske lande, har i så henseende vejet tungt.“

Lovforslaget behandledes i folketinget sammen med den nedenfor omtalte *lov om begrænsning af danske redere adgang til at afgive oplysninger til udenlandske myndigheder*. Det fik en velvillig modtagelse af samtlige ordførere, idet dog såvel *Jens Peter Jensen* (V) som *Knud Thomsen* (KF) fandt, at en drøftelse på politisk plan, f. eks. i det udenrigspolitiske nævn, var rimelig, før man fra dansk side iværksatte modforanstaltninger med hjemmel i loven, hvilket ministeren tilsluttede sig og gav løfte om.

Efter en kortvarig udvalgsbehandling vedtoges lovforslaget enstemmigt ved 3. behandling med 172 stemmer.